

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Pozsonyi Anikó ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek Érd Város Önkormányzata alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozó beavatkozott - a Pest Megyei Bíróság 2007. március 19. napján meghozott 5.K.26.308/2006/12. számú jogerős ítélete ellen a felperesek részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 5.K.26.308/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Érd Város Polgármestere a felperesek, mint állattartók részére a tulajdonukban lévő szám alatti ingatlanon lévő 8 db eb tartását kérelmük alapján a 16/2001.(V.28.) ÖK. számú önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ökr.) 22. §-ának /1/ bekezdése alapján kérelmükre feltételekkel engedélyezte.

A beavatkozó és fellebbezése folytán az alperesi önkormányzat képviselő-testülete a 2005. december 14. napján meghozott 354/2005.(XII.14.) ÖK. számú határozatával a fellebbezésnek helyt adott és az állattartást engedélyező határozatot megsemmisítette, az állattartást megtiltotta. Határozata indokolásában rögzítette, hogy az Ökr. 22. § /1/ bekezdése értelmében - amennyiben az állatok száma meghaladja a rendelet 15. és 21. §-ában meghatározott 3 darabszámot - csoportos ebtartásnak minősül, melynek létesítéséhez, tartásához a polgármester külön engedélye szükséges és a /2/

bekezdés értelmében az ÁNTSZ és az Állomás, valamint az elsőfokú építésügyi hatóság szakhatósági hozzájárulása alapján bírálja el a kérelmet. Az érintett szakhatóságok hozzájárulásukat az ebek tartásához megadták.

A képviselő-testület a fellebbezés eredményeként, mivel az állattartás - csoportos ebtartás - a szomszédos lakók nyugalmaát sérti, jogaik és jogos érdekeik sérelmet szenvednek a jelentős mértékű hangzavarással, az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az állattartást megtiltotta az Ökr. 2. §-a, 4. § /8/ bekezdése és a 22. §-a alapján.

A felperesek keresetükben kérték a képviselő-testület határozatának hatályon kívül helyezését arra alapítottnak, hogy az Ökr. 22. §-ának /1/ bekezdésében foglaltaknak az állattartásuk megfelel, a szakhatóságok a hozzájárulásukat megadták.

A megyei bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a szomszédos ingatlan tulajdonosai az ügyben az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 3. §-ának /4/ bekezdése értelmében ügyfélnek minősülnek. Az Ökr. jogszabály, a bíróság nem minősítheti, hogy mely jogszabályt kívánja alkalmazni vagy sem. Az önkormányzatoknak jogában áll a köz érdekében a szükséges mértékben a tulajdonhoz való jogot korlátozni, az állattartás feltételeit meghatározni, korlátozni is. Az Ökr. 22. §-ára hivatkozással megállapította továbbá a megyei bíróság, hogy az önkormányzat a szomszédok beadványaira figyelemmel úgy foglalt állást, hogy mivel a csoportos ebtartás, ebtenyésztés a szomszédok érdekeit sérti, nyugalmaát zavarja, az elsőfokú határozatot megsemmisíti és a csoportos ebtartást megtiltja. Ezen ebtartási tiltás nem vonatkozik az Ökr. 15. §-ában meghatározott családi házas ingatlanon tartható 3 darab ebre. Az alperes képviselő-testülete az Ökr. 4. § /8/ bekezdésére alapozva hozta meg döntését testületi ülésén a lefolytatott eljárást követően. A döntés előtti eljárás során az egyik képviselő-testületi tag járt a helyszínen, hivatkozott arra, hogy a kennelek a beavatkozó ingatlana felé nyílnak, így az ebek tartása a szomszédok érdekeit hátrányosan befolyásolja. A határozat jogszerűségét nem érintette az, hogy a lakókörnyezetben vannak olyanok is, akiket a nagy létszámú ebtartás nem zavar. Tekintettel arra, hogy a beavatkozó és családja tulajdona felé nyílnak a kennelek, így részükről a zavaró hatás érzékelése lényegesen erősebb a többiekénél. Ezt támasztotta alá a beavatkozóon kívül házastársa tanúvallomása is. A felperesek másik oldalon lakó szomszédai tanúkénti nyilatkozatukban már arra hivatkoztak, hogy feléjük a felperesi ingatlanon és a melléképületen nincs nyílászáró, a kutya kennelek a szomszédos ingatlan felé vannak, a kutyák ugatása nem jelentős mértékű, nem zavaróbb, mint a környékbéli bármely másik kutya ugatása.

A bíróság nem vitatta, hogy az állattartás, ebtenyésztés jó színvonalon valósulhat meg, az állatok ellátása megfelelő, a kialakított épületek biztosítják az állatok egészségét és az

állatvédelmet, azonban kiemelte azt, hogy a lakóterületen elsődlegesen az ott élők nyugalma kell biztosítani. Tekintettel arra, hogy a kennelek a beavatkozók ingatlana felé nyílnak, a zavaró hatás számukra a legerősebb. A zavaró hatás lehet szubjektív is, ez azonban nem jelenti azt, hogy a mérlegelési jogkörben döntő önkormányzat a szomszédos lakók érdekeit ne vegye figyelembe.

A megyei bíróság rögzítette ítélete indokolásában, hogy jelen ügyben az eljárás nem a 245/1998. (XII.31.) Korm. rendeleten alapul (a továbbiakban: Korm.rendelet).

Kiemelte a megyei bíróság, hogy az Alkotmánybíróság egyetlen vonatkozó határozatában sem mondta ki, hogy az önkormányzat nem határozhatja meg területén az állattartás, állattenyésztés szabályait. Nem mondta ki azt, hogy az ilyen korlátozó rendelkezések általánosságban alkotmánysejtők. Az alkotmánybírósági határozatok azt sem mondták ki, hogy a engedélyezési eljárások kizárólag a jegyző hatáskörébe tartoznak.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték annak hatályon kívül helyezését. Előadták, hogy az Alkotmánybíróság 927/B/2003. számú határozata pontosan rendezi a hatásköröket, másrészt a Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) rendelet 7. §-ának /1/ bekezdése szerint az állatvédelemre és állattartásra vonatkozó szabályok megsértése esetén a jegyző jogosult az állattartást korlátozni, illetve megtiltani. Az ügyben eljáró szervek a jegyző hatáskörét elvonták, hivatkoztak a felperesek az 1/2003. KPJE számú jogegységi határozatra is.

Jogszabálysértő az ítélet azért is, mert az Ökr. 22. §-ának, /1/ és /6/ §-ának /2/ bekezdése alapján a fellebbezőknek nem volt ügyfélképeségük, ennél fogva a képviselő-testületnek nem volt hatásköre az eljárásra. A megyei bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az Ökr. 8. §-ának /1/ és /2/ bekezdései, 10. §-ának /1/ bekezdése szerint az állattartást megtiltani, illetve korlátozni csak előzetes felhívást követően lehet és az állattartónak meg kell adni a lehetőséget, hogy az esetleges zavaró körülményeket megszüntesse. Ilyen felhívásra jelen eljárásban a korlátozást megelőzően nem került sor.

A felperesek szerint a jelen perben kifogásolt közigazgatási eljárásban négy eljárás elemei keverednek, az engedély visszavonásának indoka, hogy az ebtartás a közvetlen szomszédokat zavarja, csak a Ptk. 191. § /3/ bekezdése alapján a jegyző birtokháborítási eljárásában állapítható meg. Az állattartás szabályainak megsértését a Korm.rendelet 7. §-a alapján a jegyző állapíthatja meg.

Kifejtették továbbá a felperesek, hogy az eljárás az Alkotmányt és a közösségi jogot is sérti (egyenlő elbánás, diszkrimináció tilalmának elve, arányosság elve). Sérti továbbá az eljáró bíróság jogértelmezése a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 17. és 18. §-át, illetőleg az Alkotmány 2. §-ának /1/ bekezdését, 70/A. §-

ának /1/ és /3/ bekezdéseit és a vonatkozó alkotmánybírósági határozatokat is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Ökr. 2. §-ának /1/ bekezdése alapján az e rendeletben szabályozott állattartási ügyben első fokon - a képviselő-testülettől átruházott hatáskörben - Érd Város Polgármestere, másodfokon Érd Város Önkormányzat Képviselő-testülete jár el.

Az Ökr. 22. §-ának /1/ bekezdése értelmében az eb- és macskatartás - amennyiben az állatok száma meghaladja a jelen rendelet 15. és 21. §-ában meghatározott darabszámot - csoportos eb- és macskatartásnak minősül, melynek létesítéséhez, tartásához a polgármester külön engedélye szükséges.

A Korm.rendelet 7. §-ának /1/ bekezdése akként rendelkezik, hogy a jegyző az állatvédelemre, valamint az állattartásra vonatkozó szabályok megsértése esetén - a /2/ bekezdés szerinti állatok kivételével - az állattartást korlátozhatja, megtilthatja.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján - egyezően a megyei bírósággal - megállapította, hogy a felülvizsgálni kért ebtartás engedélyezési ügyben az Ökr. idézett rendelkezése szerint hatáskörrel rendelkező önkormányzati szervek (polgármester, képviselő-testület) jártak el, illetőleg hoztak döntést.

A felperesek tévedtek tehát abban, hogy az eljáró önkormányzati közigazgatási szervek a jegyző hatáskörét elvonva hozták meg határozatukat az engedélyezésről. A Korm.rendelet 7. §-ának /1/ bekezdése ugyanis nem az állattartás engedélyezését, hanem a már gyakorolt állattartás korlátozását, megtiltását utalja a jegyző hatáskörébe. A felülvizsgált önkormányzati hatósági ügy tárgya azonban nem az állattartás korlátozása, megtiltása, hanem a felperesek ebtartásának engedélyezése volt.

A Legfelsőbb Bíróság megjegyzi, hogy az alperesi képviselő-testület másodfokú határozatának rendelkező része pontatlan, nem felel meg az ügyben még alkalmazandó 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) vonatkozó meghatározásainak (42. §, 66. § /2/ bekezdés). A másodfokú határozatban helyes szóhasználattal az elsőfokú határozat megváltoztatásáról és az állattartás engedélyezése iránti kérelem elutasításáról kellett volna a képviselő-testületnek döntenie. A határozat rendelkező részének pontatlan megfogalmazása azonban nem jelenti az engedélyezés Ökr. szerinti hatásköri szabályainak megsértését.

Az Alkotmánybíróság felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott 927/B/2003. számú határozata indokolásának III/3. pontjában is kifejti - e tekintetben az ott vizsgált önkormányzati rendelet azonosan rendelkezik a hatáskört érintően a jelen perbeli Ökr. hatásköri szabályozásával -, hogy az állatok tartásának az engedélyezése önkormányzati hatósági ügy, amelyre az Ötv. 9. §-ában foglaltak az irányadók. Ennek megfelelően a képviselő-testület a polgármestert felruházhathatja a hatáskör gyakorlásával. Ezért a polgármester részére biztosított állattartás engedélyezési jogkör nem ellentétes az Ötv. rendelkezéseivel, így nem sérti az Alkotmány 44/A. §-ának /2/ bekezdését.

Ugyancsak téves az felpereseknek az az álláspontja, hogy az engedélyezési eljárásban a szomszédok nem minősültek az Áe. 3. § /4/ bekezdése szerinti ügyfélnek. Az állattartás engedélyezése a szomszédok jogos érdekét érinti, ezért - akárcsak például az építési engedélyezési ügyekben - a szomszédokat a fellebbezési jog is megillette.

Megalapozatlan a felperesek felülvizsgálati kérelmében írt azon állítása is, hogy a kifogásolt közigazgatási eljárásban négy eljárás elemei keverednek. Jelen perben kizárólag a felperesek ebtartása tárgyában hozott engedélyezési határozatok törvényességéről kell dönten a közigazgatási perben eljáró bíróságoknak. A Ptk. 191. § /3/ bekezdése szerinti jegyzői hatáskörbe tartozó birtokháborítási eljárás csak akkor indítható, ha a már folytatott állattartás is zavarja békés birtoklásukban a szomszédokat.

A Legfelsőbb Bíróság végül megjegyzi, hogy jelen döntése nem ellentétes a korábbi (Kfv.III.37.267/2004/7., Kfv.III.37.447/2006/8.) ebtartási ügyekben hozott döntéseivel, ezen ítéletek azonban eltérő tényálláson, más önkormányzati rendeleteken alapultak.

A felperesek által hivatkozott alkotmánybírósági határozatban írtaknak is megfelelnek a felülvizsgált közigazgatási ügyben alkalmazott eljárási szabályok, a hatásköri rendelkezések megállapítása az Alkotmánybíróság előzőekben már megjelölt számú határozatában írtakkal megegyezően történt, az ügyben alkalmazott Ökr. szabályozásával.

A Legfelsőbb Bíróság azt is vizsgálta, illetve megállapította, hogy a közösségi jogelvekbe, szabályozásba sem ütközik az alperes és a bíróság eljárása, döntése. Jelen ügyben a nyugodt lakókörnyezethez, a lakók nyugalamához fűződő nyomós, alkotmányos érdeket vették figyelembe az eljáró szervek a hivatásos állattartással szemben.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásban költséget nem igényelt, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése értelmében rendelkeznie nem kellett.

A felperesek illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. június 10.

***Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó
bíró, Dr.Kovács Ákos sk. bíró***

A kiadmány hitelélül:

bírósági írnok